

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET
Alm. del - bilag 914 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

1. maj 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets notat om udviklingen i EU-samarbejdet på det politimæssige og strafferetlige område i 2. halvår af 2002.

Materialet er ligeledes oversendt til Folketingets Retsudvalg.

P. H. Orskov

Udenrigsminister Per Stig Møller
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

30-04-03
Dato:
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2003-165-0434
Dok.: FST20998
+ bilag

Afsendt med
E-Post 30/4-03
JM0329

Kære udenrigsminister

Vedlagt sender jeg et notat om udviklingen i EU-samarbejdet på det politimæssige og strafferetlige område i 2. halvår af 2002, idet jeg skal anmode om, at notatet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at notatet ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 29. april 2003
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2003-165-0434
Dok.: ABW21609

NOTAT

om

udviklingen i EU-samarbejdet på det politimæssige og strafferetlige område i 2. halvår af 2002.

1. Indledning

Antallet af vedtagelser i Rådet på det politimæssige og strafferetlige område i 2. halvår af 2002 (1. juli – 31. december 2002) udgjorde 49. Som bilag er medtaget en kronologisk oversigt over Rådets vedtagelser.

Herudover blev der i 2. halvår af 2002 opnået politisk enighed i Rådet om følgende initiativer, der forventes vedtaget i løbet af 2003:

- Udkast til afgørelse om efterforskning og retsforfølgning af krigsforbrydelser
- Udkast til rammeafgørelse om børnepornografi og seksuel udnyttelse af børn
- Udkast til afgørelse om fælles brug af forbindelsesofficerer
- Udkast til protokol om ændring af Europol-konventionen
- Udkast til rammeafgørelse om bestikkelse i den private sektor
- Udkast til rammeafgørelse om udvidet konfiskation
- Udkast til resolution om behandling af kriminelle stofsmisbrugere
- Udkast til rammeafgørelse om miljøkriminalitet

En række af Rådets vedtagelser offentliggøres i EF-tidende. Relevante henvisninger til EF-tidende findes i bilaget. Kopi af Rådets vedtagelser kan i øvrigt – med forbehold for eventuelle fortrolighedsbestemmelser – rekvireres fra Justitsministeriets Internationale Kontor.

2. Generelt

Rådet vedtog den 22. juli 2002 et **rammeprogram for finansiering over Fællesskabets budget af aktiviteter som led i det politimæssige og strafferetlige samarbejde (AGIS-programmet)**. Formålet med rammeprogrammet er at samle finansieringsprogrammerne indenfor det politimæssige og strafferetlige samarbejde bl.a. med henblik på at sikre en bedre overordnet sammenhæng.

Programmet, der indføres for en 5-årig periode (1. januar 2003 – 31. december 2007) med mulighed for forlængelse, tager sigte på at udvikle, gennemføre og evaluere EU-samarbejdet på det politimæssige og strafferetlige område. Endvidere tager programmet sigte på at fremme og styrke oprettelsen af netværk, gensidigt samarbejde om generelle emner af fælles interesse for medlemsstaterne, udveksling og videreformidling af oplysninger og erfaringer, lokalt og regionalt samarbejde samt forbedring og tilpasning af den uddannelsesmæssige indsats og den videnskabelige og tekniske forskning. Endelig tager programmet sigte på at fremme en styrkelse af medlemsstaternes samarbejde med kandidatlandene, andre tredjelande og relevante internationale og regionale organisationer.

Projekter med en maksimal varighed på to år, der gennemføres af offentlige eller private institutioner og organer, herunder erhvervssammenslutninger, ikke-statslige organisationer, foreninger, organisationer, uddannelsesinstitutioner og de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne og kandidatlandene, kan samfinansieres inden for rammerne af AGIS-programmet.

Projekterne skal være til fordel for aktører inden for retsvæsenet, ansatte ved de retshåndhævende myndigheder, embedsmænd fra andre offentlige myndigheder, foreninger, erhvervssammenslutninger, forskere, de dele af erhvervslivet, som beskæftiger sig med bekæmpelse og forebyggelse af organiseret og anden kriminalitet, eller de tjenester, der yder bistand til ofre.

De konkrete projekter kan omfatte uddannelse, oprettelse og igangsætning af udvekslings- og praktikprogrammer, undersøgelser og forskning, videreformidling af de resultater, der opnås i forbindelse med programmet, støtte til oprettelse af netværk samt konferencer og seminarer.

Det er i øvrigt en betingelse for at modtage finansieringstilskud, at et projekt omfatter mindst tre medlemsstater eller to medlemsstater og et kandidatland.

Rammeprogrammet kan finansiere dels specifikke initiativer, som er af særlig interesse i forhold til programmets prioriteter eller samarbejdet med kandidatlandene, dels supplerende foranstaltninger, f.eks. seminarer, ekspertmøder eller andre initiativer til videreformidling af de resultater, der opnås i forbindelse med programmets gennemførelse.

Tilskud fra AGIS-programmet må ikke overstige 70% af de samlede projektkostninger. For så vidt angår initiativer, der har særlig interesse i forhold til programmets prioriteter eller samarbejdet med kandidatlandene, samt supplerende foranstaltninger, der tager sigte på at videreformidle de resultater, der opnås i forbindelse med programmets gennemførelse, kan der dog ydes et tilskud på 100% inden for et loft på 10% af det årlige rammebeløb, der er afsat til hver af disse to kategorier.

Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne. I forbindelse med gennemførelsen af programmet udarbejder Kommissionen et årligt arbejdsprogram, der omfatter de specifikke målsætninger og prioriteter. Endvidere evaluerer og udvælger Kommissionen de indgivne ansøgninger. Ved forvaltningen af rammeprogrammet bistår Kommissionen af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne. Udvalget inddrages dels i behandlingen af konkrete ansøgninger efter en særlig rådgivningsprocedure, dels ved udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram efter en særlig forvaltningsprocedure.

Justitsministeriet deltager på Danmarks vegne i det udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af AGIS-programmet.

Nærmere oplysninger om de årlige arbejdsprogrammer, ansøgningsprocedurer m.v. er tilgængelige på hjemmesiden www.europa.eu.int/comm/justice_home/funding/agis/funding_agis_en.htm.

3. Politisamarbejde

Rådet godkendte den 15. juli 2002 **budgettet for Det Europæiske Politiakademi (CEPOL) i 2003**. Det samlede budget er på ca. 3 mio. euro (svarende til ca. 22,5 mio. kr.), hvoraf Danmarks bidrag udgør ca. 60.000 euro (svarende til ca. 450.000 kr.). I forhold til 2002 er der tale om en budgetstigning på 27,7 pct. Udgifterne i forbindelse med det danske bidrag afholdes af Rigspolitichefen.

Rådet vedtog den 14. oktober 2002 en række **konklusioner vedrørende elektronisk udveksling af oplysninger mellem de retshåndhævende myndigheder i EU-landene**.

Rådskonklusionerne lægger op til iværksættelsen af et forberedende arbejde med henblik på vedtagelsen af en bindende retsakt om elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder om indholdet af nationale databaser m.v.

Det fremgår af konklusionerne, at den elektroniske udveksling af oplysninger bør finde sted inden for rammerne af samarbejdet mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder som led i efterforskningen af straffesager.

Endvidere understreges det i konklusionerne, at den nærmere undersøgelse bør afklare de retlige, tekniske, finansielle og operative aspekter i forbindelse med den elektroniske udveksling af oplysninger, herunder behovet for centrale, nationale kontaktpunkter og muligheden for at basere den elektroniske udveksling af oplysninger på eksisterende retlige og tekniske ordninger.

Rådet vedtog den 28. november 2002 en **afgørelse om oprettelse af et europæisk netværk til beskyttelse af fremtrædende personer.**

Rådsafgørelsen indebærer, at der oprettes et europæisk netværk til beskyttelse af fremtrædende personer. Netværket består af nationale kontaktpunkter for de nationale polititjenester med ansvar for beskyttelse af fremtrædende personer. Kandidatlandene og Europol kan ligeledes udpege kontaktpunkter med henblik på deltagelse i netværket, ligesom Kommissionen og Rådssekretariatet kan deltage i visse aktiviteter inden for rammerne af netværket. Den nationale myndighed med ansvar for beskyttelse af fremtrædende personer i den medlemsstat, der varetager formandskabet i Rådet, leder netværkets aktiviteter.

Netværket skal have til opgave at fremme udvekslingen af erfaringer samt generelle og tekniske oplysninger i forbindelse med beskyttelsen af fremtrædende personer, fastlæggelsen af fælles kriterier for udvælgelse og uddannelse af personale samt retningslinjer for den sikkerhedsmæssige håndtering af beskyttelsen af fremtrædende personer. Endvidere skal netværket fremme udvekslingen af forbindelsesofficerer. Endelig skal netværket fremme udvekslingen af operative oplysninger via kontaktpunkterne eller de relevante nationale myndigheder. Udvekslingen af oplysninger sker i overensstemmelse med national ret.

Rigspolitechefen vil blive udpeget som det danske kontaktpunkt i netværket.

Rådet godkendte den 28. november 2002 en **håndbog til brug for opretholdelsen af offentlig orden og sikkerhed i forbindelse med større internationale arrangementer.**

Håndbogen indeholder en række anbefalinger til brug for politiet i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer, herunder med henblik på oprettelsen af per-

manente kontaktpunkter, der skal fremme informationsudvekslingen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder før, under og efter arrangementerne, genindførelse af grænsekontrol samt den strategiske og operative planlægning.

Herudover indeholder håndbogen en række anbefalinger vedrørende udsendelse af forbindelses-officerer, observatører og – efter anmodning – operativ støtte til det land, hvor der pågældende arrangement finder sted.

Endelig indeholder håndbogen anbefalinger med henblik på at lette mediernes adgang til praktiske oplysninger i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer.

Håndbogen vil blive stillet til rådighed for dansk politi ved Rigspolitichefens foranstaltning.

3.1. Europol

Rådet vedtog den 15. juli 2002 **budgettet for Europol i 2003**. Det samlede budget er på ca. 55,5 mio. euro (svarende til ca. 415 mio. kr.), hvoraf Danmarks bidrag udgør ca. 985.000 euro (svarende til ca. 7,3 mio. kr.). I forhold til 2002 er der tale om en budgetstigning på 7,2 pct. Udgifterne i forbindelse med det danske bidrag afholdes af Rigspolitichefen.

Rådet bemyndigede den 14. oktober 2002 Europols direktør til at indlede forhandlinger om **samarbejdsaftaler**, herunder med henblik på udveksling af personoplysninger, med Litauen, Bulgarien, Slovakiet og Canada. Endvidere bemyndigede Rådet den 28. november 2002 Europols direktør til at indlede tilsvarende forhandlinger med Letland og Cypern, ligesom Rådet den 19. december 2002 godkendte en supplerende samarbejdsaftale mellem Europol og USA om udveksling af personoplysninger. Den supplerende samarbejdsaftale med USA blev undertegnet den 20. december 2002.

Som led i den styrkede indsats mod terrorisme efter terrorangrebene mod USA den 11. september 2001 besluttede Rådet den 20. september 2001 et oprette en særlig **task force vedrørende terrorisme** inden for rammerne af Europol. På baggrund af en evaluering af task forcen tilsluttede Rådet sig den 28. november 2002 en række anbefalinger fra Europols Styrelsesråd med henblik på Europols fremtidige aktiviteter på terrorisme-området. Anbefalingerne indebærer, at task forcens aktiviteter overføres til Europols sædvanlige strukturer. Kompetencen overføres fra task forcen til Europol den 31. december 2002, mens de konkrete aktiviteter overføres i løbet af en overgangsperiode indtil den 31. marts 2003. Medlemsstaterne opfordres i den forbindelse til at overveje dels at udstationere deres repræsentanter i task forcen ved Europol, dels at tilknytte terrorismesagkyndige ved de nationale Europol-enheder.

Rådet vedtog den 28. november 2002 en **protokol om ændring af Europol-konventionen og tilhørende protokoller**. Samme dag blev protokollen undertegnet af medlemsstaterne.

Protokollen indebærer, at Europol får mulighed for at deltage i fælles efterforskningshold i en støttefunktion og inden for rammerne af Europols beføjelser på grundlag af Europol-konventionens øvrige bestemmelser.

Endvidere vil protokollen give Europol mulighed for at anmode medlemsstaterne om at indlede strafferetlig efterforskning i specifikke tilfælde. Medlemsstaterne vil dog ikke være forpligtede til at følge en sådan anmodning.

Protokollen indebærer ligeledes en ændring af protokollen om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europols organer samt Europols vicedirektører og personale, således at immuniteten ikke indrømmes i forhold til opgaver udført i embedes medfør som led i deltagelsen i en støttefunktion i et fælles efterforskningsholds aktiviteter.

Desuden ændres protokollen om EF-Domstolens kompetence, således at Domstolens kompetence udvides til at omfatte gyldigheden og fortolkningen af retsakter om ændring af Europol-konventionens bestemmelser og af foranstaltninger, der vedtages af Rådet eller i dets regi med henblik på gennemførelse af Europol-konventionen. Udvidelsen af Domstolens kompetence omfatter ligeledes ovennævnte protokol om privilegier og immuniteter og gennemførelsesforanstaltninger hertil.

Endelig indebærer protokollen, at Europols ansvar for den skade, som ansatte måtte forvolde, udvides til at omfatte skade forvoldt under ansattes bistand til fælles efterforskningshold i medfør af protokollen, dog således at den medlemsstat, på hvis område skaden forvoldes, i første omgang erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne ansatte, hvorefter Europol godtgør beløb udbetalt i skadeserstatning.

Gennemførelsen af protokollen i dansk ret vil nødvendiggøre en ændring af lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelse af Europol-konventionen. Lovforslag med henblik på Danmarks ratifikation af protokollen forventes fremsat i en kommende folketingssamling.

Ifølge Europol-konventionen fastsætter Rådet **antallet af vicedirektører ved Europol**. Antallet af vice-direktører blev oprindeligt fastsat til fem og siden reduceret til fire. Den 28. november 2002 besluttede Rådet, at en ledig stilling som vice-direktør ikke genbesættes, og at antallet af vice-direktører fastsættes til tre.

Rådet vedtog den 19. december 2002 en **retsakt om ændring af Europols personalevedtægt**, hvorved der i et bilag til personalevedtægten fastsættes særlige regler om proceduren for udvælgelse af Europols direktør og vicedirektører, deres udtræden af tjenesten og disciplinære forhold. De nye regler indebærer bl.a., at der etableres en åben ansættelsesprocedure, hvor en ledig stilling som direktør eller vicedirektør ved Europol opslås i EF-Tidende og andre medier, som sikrer, at man når ud til et bredt ansøgerfelt. Europol underretter ligeledes de nationale Europolenheder om en ledig stilling som direktør eller vicedirektør, idet de kompetente nationale myndigheder er ansvarlige for, at alle organer og alt relevant personale får kendskab til den ledige stilling. Som led i ansættelsesproceduren nedsættes en særlig udvælgelseskomité, der afgiver indstilling til Europols Styrelsesråd med henblik på Styrelsesrådets udtalelse til brug for Rådets afgørelse.

4. Strafferetligt samarbejde

Rådet godkendte den 14. oktober 2002 den **forklarende rapport vedrørende tillægsprotokollen af 16. oktober 2001 til EU-retshjælpskonventionen af 29. maj 2000**. Den forklarende rapport indeholder fortolkningsbidrag med henblik på gennemførelsen og anvendelsen af tillægsprotokollens regler om bl.a. fiskale forbrydelser samt adgangen til bankoplysninger.

Rådet bemyndigede den 26. april 2002 formandskabet til at indlede **forhandlinger om en samarbejdsaftale mellem EU og USA vedrørende udlevering og gensidig retshjælp i straffesager**. Samtidig fastlagde Rådet et forhandlingsmandat for formandskabet. På baggrund af forhandlingssituationen nåede Rådet den 29. november 2002 til enighed om nærmere retningslinjer for formandskabets position under de fortsatte forhandlinger.

Rådet bemyndigede den 10. juli 2001 formandskabet til at indlede **forhandlinger om en samarbejdsaftale mellem EU, Norge og Island for så vidt angår de dele af EU-udleveringskonventionerne fra henholdsvis 1995 og 1996 samt EU-retshjælpskonventionen fra 2000, der ikke har karakter af en videreudvikling af Schengen-reglerne**. Den 19. december 2002 besluttede Rådet at udvide bemyndigelsen til ligeledes at omfatte relevante dele af tillægsprotokollen af 16. oktober 2001 til EU-retshjælpskonventionen samt rammeafgåelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre, idet Rådet samtidig fastlagde en række nærmere retningslinjer for forhandlingerne.

4.1. Eurojust

Rådet godkendte den 12. juli 2002 valget af Michael Kennedy (Storbritannien) som formand samt Oliver de Baynast (Frankrig) og Ignacio Pelaez (Spanien) som næstformænd for Eurojust.

5. Materiel strafferet

Rådet vedtog den 19. juli 2002 en **rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel**.

Rammeafgørelsen forpligter medlemsstaterne til at kriminalisere rekruttering, transport, efterfølgende modtagelse samt overførsel af personer, herunder overførsel af kontrol med disse personer, når dette sker ved brug af magt, tvang eller trusler, herunder bortførelse, bedrageri, magtmisbrug eller udnyttelse af en sårbar stilling eller betaling med henblik på at opnå tilsagn fra en person, der har kontrol over den pågældende, når dette sker med henblik på udnyttelse af den pågældende, samt forsøg på og medvirken til sådanne forhold.

Udnyttelse omfatter som minimum tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende former for udnyttelse af arbejdskraft eller udnyttelse af en andens prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, herunder udnyttelse af den pågældende til pornografi.

Efter rammeafgørelsen er det underordnet, om et offer for menneskehandel har givet samtykke til udnyttelsen, hvis de ovennævnte midler er anvendt, mens det, når ofret er et barn, er underordnet, om der foreligger samtykke, selv i de tilfælde, hvor ingen af de nævnte midler er anvendt. Enhver person under 18 år skal i øvrigt anses for et barn.

Medlemsstaterne skal sikre, at de nævnte lovovertrædelser kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne, har afskrækkende virkning og kan medføre udlevering. Herudover skal medlemsstaterne sikre, at de strafbare forhold er undergivet en strafferamme på mindst 8 års fængsel, når handlingerne er begået af en kriminel organisation, har været til fare for ofrets liv, er begået under anvendelse af grov vold eller har forårsaget særligt alvorlig skade på ofret, eller hvis handlingerne er begået mod en særligt sårbar person. Sidstnævnte udtryk omfatter i det mindste tilfælde, hvor ofret er under den seksuelle lavalder i henhold til national ret.

Rammeafgørelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person. Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser. Medlemsstaterne skal overfor juridiske personer kunne iværksætte sanktioner, der er effektive, proportionelle og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre sanktioner, som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Rammeafgørelsens bestemmelser om straffemyndighed forpligter bl.a. medlemsstaterne til at etablere straffemyndighed, når lovovertrædelsen er begået helt eller delvist på medlemsstatens territorium. Herudover kan en medlemsstat vælge at lade sin straffemyndighed omfatte tilfælde, hvor gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller hvor lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats territorium.

Medlemsstaterne skal efter rammeafgørelsen sikre, at efterforskning eller strafforfølgning, i det mindste i de tilfælde, hvor der er territorial straffemyndighed, ikke er betinget af, at den forurettede har indgivet anmeldelse.

Børn, som er ofre for menneskehandel, bør efter rammeafgørelsen anses for at være særligt sårbare ofre i relation til rammeafgørelsen af 15. marts 2001 om ofres stilling i straffesager, ligesom medlemsstaterne i disse tilfælde skal sikre passende hjælp til ofrets familie.

Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2002 have truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre rammeafgørelsen i national ret, og med rammeafgørelsen ophæves i øvrigt Rådets fælles aktion af 24. februar 1997 om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.

De nødvendige lovændringer som følge af rammeafgørelsen er for Danmarks vedkommende gennemført ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.).

Rådet vedtog den 28. november 2002 en **rammeafgørelse om menneskesmugling**.

Efter rammeafgørelsen skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for sikre, at de strafbare handlinger, der fremgår af Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1) om hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovlig ophold, kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen, har afskrækkende virkning, kan medføre udlevering og eventuelt andre foranstaltninger.

Sådanne andre foranstaltninger kan omfatte konfiskation af det transportmiddel, der er benyttet i forbindelse med den strafbare handling, forbud mod direkte eller gennem en mellemmand at udøve sådan erhvervsmæssig virksomhed, hvorunder den strafbare handling blev begået, og ud-

visning med indrejseforbud, hvis den dømte person ikke er statsborger i en medlemsstat i Den Europæiske Union.

Ifølge direktivet skal medlemsstaterne gennemføre passende sanktioner over for enhver, der hjælper eller forsøger at hjælpe en udlænding, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at rejse til eller igennem en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse eller gennemrejse.

Medlemsstaterne skal endvidere gennemføre passende sanktioner over for enhver, der med vinding for øje hjælper eller forsøger at hjælpe en udlænding, som ikke er statsborger i en EU-medlemsstat, med at opholde sig på en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

Medvirken til de nævnte handlinger skal ligeledes kunne straffes.

Enhver medlemsstat kan ifølge direktivet beslutte, at den ikke vil gennemføre sanktioner over for den nævnte adfærd i tilfælde, hvor formålet med adfærden har været at yde humanitær hjælp til den pågældende udlænding.

Ifølge rammeafgørelsen skal bistand til ulovlig indrejse eller gennemrejse være undergivet en strafferamme på mindst 8 års fængsel, når bistanden ydes i berigelsesøjemed samt af en kriminel organisation eller på en sådan måde, at den er til fare for den person, der smugles. Hvis det er nødvendigt for at sikre sammenhængen i den nationale straffelovgivning, kan strafferammen dog fastsættes til 6 års fængsel, forudsat at denne strafferamme er mellem de strengeste straffe i national ret for sammenlignelige lovovertrædelser.

Juridiske personer skal efter rammeafgørelsen kunne gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang lovovertrædelser er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, med henblik på at skaffe den juridiske person vinding. Juridiske personer skal ligeledes kunne straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser. Medlemsstaterne er i øvrigt forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionale og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre sanktioner som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Efter rammeafgørelsens bestemmelser om straffemyndighed er en medlemsstat forpligtet til at have straffemyndighed, hvis en lovovertrædelse omfattes af rammeafgørelsen er begået helt

eller delvist på medlemsstatens territorium. Endvidere kan en medlemsstat etablere straffemyndighed i tilfælde, hvor gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller hvor lovovertrædelsen er begået med henblik på en juridisk persons vinding, og denne juridiske person har hjemsted på medlemsstatens territorium. En medlemsstat, der ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at medlemsstaten har straffemyndighed i tilfælde, hvor de strafbare handlinger bliver begået af en af dens egne statsborgere uden for den pågældende medlemsstats territorium.

Rammeafgørelsen berører ikke den beskyttelse, som indrømmes flygtninge og asylansøgere i overensstemmelse med international flygtningeret eller andre internationale instrumenter vedrørende menneskerettigheder.

Medlemsstaterne skal efter rammeafgørelsen underrette hinanden, hvis de modtager oplysning om, at en handling omfattet af direktivet er blevet begået på en anden medlemsstats territorium. Endvidere skal en medlemsstat, der anmoder en anden medlemsstat om at foretage strafforfølgning i anledning af en overtrædelse af den anmodende medlemsstats lovgivning om hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold, oplyse den anmodede medlemsstat om, hvilke bestemmelser der er overtrådt.

Ved rammeafgørelsen ophæves i øvrigt Schengen-konventionens artikel 27, stk. 2 og 3, der i det store hele er identiske med tilsvarende bestemmelser i rammeafgørelsen.

De nødvendige foranstaltninger med henblik på rammeafgørelsens gennemførelse i national ret skal være truffet af medlemsstaterne inden to år. For Danmarks vedkommende er de nødvendige lovændringer gennemført ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.).

6. Forebyggelse og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet

Rådet vedtog den 24. september 2002 en afgørelse, der dels bemyndiger Kommissionen til på Fællesskabets vegne at deltage i **forhandlingerne om en FN-konvention vedrørende korrup-tion**, dels fastlægger nærmere forhandlingsdirektiver for Kommissionen. Endvidere vedtog Rådet den 30. september 2002 en tredje fælles holdning blandt EU-landene som led i forhandlingerne om FN-konventionen.

På et ministermøde mellem EU-landene og kandidatlandene den 14. oktober 2002 vedtog justits- og indenrigsministrene en **fælles erklæring om beskyttelse af eksportchauffører mod at blive ofre for organiseret kriminalitet.**

I den fælles erklæring fastslår medlemslandene og kandidatlandene deres vilje til at iværksætte nationale undersøgelser af antallet af overfald på eksportchauffører og foretage analyser af problemets karakter, omfang og baggrund i deres respektive lande.

Erklæringen lægger desuden op til en styrkelse af sikkerheden på udsatte transportruter, en lettere adgang til information om sikre rasteplasser, samt en forbedring af støtten til transportchauffører, der har været udsat for voldelige overfald.

Erklæringen vil indgå i relevante danske myndigheders løbende overvejelser på området.

Rådet tog den 28. november 2002 henholdsvis en fortrolig og en offentlig tilgængelig **rapport om den organiserede kriminalitet i 2002** til efterretning.

Rådet vedtog den 19. december 2002 en række **konklusioner vedrørende informationsteknologi samt efterforskningen og retsforfølgningen af organiseret kriminalitet.**

Konklusionerne fastslår som et overordnet princip og i overensstemmelse med bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, at fortroligheden af elektronisk kommunikation kun må begrænses, når dette er nødvendigt, passende og forholdsmæssigt i et demokratisk samfund af hensyn til statens sikkerhed og forsvar, offentlig sikkerhed samt forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager.

Inden for disse rammer lægger konklusionerne op til en nærmere dialog mellem relevante parter, herunder offentlige myndigheder og industrien, om nødvendigheden af at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende opbevaring af trafikdata (d.v.s. oplysninger om bl.a. afsenderen og modtageren af en elektronisk meddelelse og sendetidspunktet).

Endvidere lægges der op til øget opmærksomhed for så vidt angår brugen af kryptering i forbindelse med organiseret kriminalitet.

Endelig opfordres medlemsstaterne til at sikre, at afgørelser om indgreb i elektronisk kommunikation som omfattet af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, træffes med størst mulig hurtighed. Medlemsstaterne opfordres i den

forbindelse til at overveje indførelsen af foranstaltninger på EU-plan med henblik på at opspore brugere af taletidskort til brug for mobiltelefoner.

Konklusionerne vil indgå i relevante danske myndigheders løbende overvejelser på området.

6.1. Narkotikakriminalitet

Rådet tog den 28. november 2002 en første del-rapport om **evalueringen af medlemsstaternes indsats på narkotikaområdet** til efterretning. Del-rapporten vedrører evalueringen af Østrig, Sverige, Luxembourg, Tyskland samt Belgien og indeholder en række specifikke konklusioner og henstillinger på baggrund af evalueringen af de fem lande. De generelle konklusioner og henstillinger vil blive samlet i en særskilt rapport, når evalueringen af samtlige medlemsstater er afsluttet. En tilsvarende del-rapport vedrørende evalueringen af Italien, Grækenland, Danmark, Spanien og Irland blev taget til efterretning af Rådet den 19. december 2002.

Kommissionen fremlagde den 6. november 2002 en midtvejs-evaluering af EU's narkotikastrategi og narkotikahandlingsplan for 2000 – 2004. På baggrund af midtvejs-evalueringen godkendte Rådet den 28. november 2002 en note indeholdende **prioriteter og retningslinjer for den fortsatte gennemførelse af EU's narkotikastrategi og narkotikahandlingsplan**. På Det Europæiske Råds møde i København den 12. – 13. december 2002 noterede stats- og regeringscheferne sig midtvejs-evalueringen samt Rådets prioriteter og retningslinjer for den fortsatte gennemførelse af den flerårige strategi og handlingsplan.

Noten vedrørende prioriteter og retningslinjer for den fortsatte gennemførelse af EU's narkotikastrategi og narkotikahandlingsplan indeholder for det første en række generelle overvejelser vedrørende EU's indsats på narkotikaområdet, herunder om subsidiaritetsprincippet's betydning. I tilknytning hertil anføres det, at EU's fremtidige narkotikabekæmpende indsats navnlig bør rettes mod problemer af grænseoverskridende karakter, herunder udbudet af narkotika. Det understreges endvidere, at det trods nationale forskelle bør tilstræbes, at den nationale narkotikapolitik i EU-landene er indbyrdes forenelige og ikke underminerer hinanden.

For så vidt angår de overordnede politiske prioriteter anføres det, at EU's narkotikastrategi fortsat bør fokusere på de stærkt afhængighedsskabende stoffer heroin og kokain, herunder crack, idet der yderligere lægges op til en særligt målrettet indsats over for syntetisk narkotika. Endvidere lægges der op til en bredere samfundsmæssig tilgang over for narkotikaproblemet, således at indsatsen tager hensyn til sammenhængen mellem narkotikamisbrug og andre sociale faktorer, herunder fattigdom, arbejdsløshed og social udstødelse.

Endelig anføres det, at der fortsat i forbindelse med indgåelse af samarbejdsaftaler med tredjelande bør indføres såkaldte narkotikaklausuler, hvor dette findes passende, og at der i udviklings-samarbejdet med tredjelande bør lægges vægt på udvikling af alternative afgrøder. EU's fremtidige narkotikabekæmpende indsats bør ifølge noten afgrænses til en række nærmere angivne regioner med særlig betydning for udbudet af narkotika i EU, idet opmærksomheden navnlig bør rettes mod dyrkningen af opiumsvalmuer i Afghanistan.

Den 28. november 2002 godkendte Rådet desuden en særlig **handlingsplan for gennemførelsen af initiativer med henblik på bekæmpelse af syntetisk narkotika.**

Handlingsplanen lægger op til, at der oprettes en database over de lovlige stoffer, der som prækursorer indgår i fremstillingen af syntetisk narkotika, med henblik på identifikation af producenterne.

Som et yderligere led i indsatsen over for produktionen af syntetisk narkotika bør der ifølge handlingsplanen etableres et samarbejde vedrørende ulovlige laboratorier inden for EU baseret på fælles standarder for systematisk udveksling af strategisk, taktisk og operationel information mellem de retshåndhævende myndigheder.

Desuden opfordres Europol til at gennemføre en systematisk kortlægning af kemikere, som er kendt for eller mistænkes for at være involveret i den ulovlige fremstilling af syntetiske stoffer, til brug for den efterforskningsmæssige indsats i medlemsstaterne.

For så vidt angår distributionen af syntetisk narkotika anmodes Kommissionen om på baggrund af medlemsstaternes hidtidige erfaringer med analyse af beslaglagt syntetisk narkotika at fremkomme med forslag til en bedre kortlægning af de forskellige distributionsnetværk.

Indsatsen over for distributionen af syntetisk narkotika på gadeplan skal ifølge handlingsplanen forbedres ved etablering af partnerskaber mellem retshåndhævende myndigheder og det civile samfund, herunder navnlig indehavere af faciliteter, der er egnet til distribution af syntetiske stoffer.

Endelig skal der løbende gennemføres en analyse af udviklingen i lande uden for EU, herunder særligt kandidatlandene, for så vidt angår syntetiske stoffer og strafbare forhold i forbindelse hermed.

6.2. Terrorisme

Rådet vedtog den 14. november 2002 en **henstilling med henblik på anvendelsen af en standardformular som led i udvekslingen af oplysninger om terrorister**.

I henstillingen opfordres medlemsstaterne til i forbindelse med større internationale begivenheder at anvende en standardformular, der er knyttet som bilag til henstillingen, ved udvekslingen af oplysninger om personer, der har begået strafbare handlinger i forbindelse med terrorisme. Udvekslingen af oplysninger sker i overensstemmelse med national ret, og når udvekslingen af oplysninger anses for nødvendig eller hensigtsmæssig. Oplysninger udveksles via BDL-nettet mellem de særlige forbindelseskontorer samt i forhold til Europol i overensstemmelse med Europol-konventionens regler.

Rigspolitichefen træffer de nødvendige foranstaltninger i anledning af henstillingen.

Rådet tog den 28. november 2002 henholdsvis en **rapport om terrororganisationer samt en rapport om terrorisme-truslen** til efterretning. Begge rapporter er fortrolige. En ikke-fortrolig version af rapporten om terrorisme-truslen blev godkendt af Rådet den 19. december 2002, hvor Rådet ligeledes godkendte en række **strategiske anbefalinger** med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme. De strategiske anbefalinger er fortrolige.

Rådet vedtog den 28. november 2002 en **afgørelse om evaluering af medlemsstaternes indsats som led i bekæmpelsen af terrorisme**.

Rådsafgørelsen indebærer, at der sammensættes en række evalueringshold bestående af to nationale eksperter, der ikke må være statsborgere i den medlemsstat, som holdet skal evaluere. Evalueringsholdene, der bistås af Kommissionen og Rådssekretariatet, skal på baggrund af medlemsstaternes besvarelse af spørgeskemaer og eventuelle evalueringsbesøg i de enkelte medlemsstater udarbejde evalueringsrapporter vedrørende de nationale foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, som har betydning for medlemsstaternes internationale samarbejde på området. Medlemsstaterne sikrer, at nationale myndigheder samarbejder med evalueringsholdene under overholdelse af relevante nationale regler.

Evalueringsstemaerne fastlægges af Artikel 36-udvalget under Rådet, som også tager stilling til spørgeskemaerne og de enkelte evalueringsrapporter, medmindre dette overlades til en arbejdsgruppe under Rådet. Evalueringsrapporterne er som udgangspunkt fortrolige.

Når en evalueringsrunde er afsluttet, orienteres Rådet om resultatet af evalueringerne. Rådet kan på denne baggrund rette henstillinger til de enkelte medlemsstater. Ved afslutningen af en evalueringsrunde orienteres Europa-Parlamentet ligeledes om evalueringens resultater. Første evalueringsrunde skal være gennemført medio 2003.

Rådet vedtog den 28. november 2002 en **henstilling om udarbejdelse af terrorist-profiler**.

Henstillingen indeholder en beskrivelse af den bedste praksis med hensyn til udarbejdelse og anvendelse af terroristprofiler som led i forebyggelsen og bekæmpelsen af terrorisme.

I henstillingen opfordres medlemsstaterne til at notere sig beskrivelsen af den bedste praksis på området. Samtidig opfordres medlemsstaterne til indbyrdes og i forhold til Europol at udveksle oplysninger om arbejdet med udviklingen og anvendelsen af terroristprofiler, ligesom det henstilles, at medlemsstaterne i samarbejde med Europol identificerer konkrete områder, hvor udarbejdelse af målrettede terroristprofiler vil kunne bidrage til at identificere terrorister.

Desuden henstilles det, at medlemsstaterne i overensstemmelse med Europol-konventionen videregiver oplysninger til Europol, der efter henstillingen skal udarbejde terroristprofilerne og stille dem til rådighed for de relevante myndigheder i medlemsstaterne. Medlemsstaterne opfordres i den forbindelse til i samarbejde med Europol at sikre, at terroristprofilerne opdateres, så ofte det er påkrævet. Tredjelande, som har en samarbejdsaftale med Europol, bør i videst muligt omfang inddrages i udviklingen af terroristprofilerne.

Rigspolitichefen træffer de nødvendige foranstaltninger på baggrund af henstillingen.

Rådet vedtog den 19. december 2002 en **afgørelse om det politimæssige og strafferetlige samarbejde med henblik på bekæmpelse af terrorisme**.

Rådsafgørelsen finder anvendelse i forhold til efterforskningen og retsforfølgningen af terrorhandlinger, der er omfattet af Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, og som har tilknytning til de personer, grupper og enheder, der er opført i bilaget til Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme.

Ifølge rådsafgørelsen skal hver medlemsstat skal udpege en enhed inden for politiet, der - i overensstemmelse med national ret - skal have adgang til og indsamle oplysninger fra politiets efterforskning af relevante terrorhandlinger. Oplysninger med henblik på identifikation af personer, grupper eller enheder, oplysninger om de handlinger, der efterforskes, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted, oplysninger om forbindelse til andre relevante tilfælde af terrorhandlinger, oplysninger om anvendelse af kommunikationsteknologi samt oplysninger om trusler knyttet til besiddelse af masseødelæggelsesvåben videregives i videst muligt omfang til Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen og national ret.

Tilsvarende udpeger hver medlemsstat en eller flere judicielle myndigheder, der skal have adgang til og mulighed for at indsamle alle oplysninger inden for den judicielle myndigheds ansvarsområde for så vidt angår relevante terrorhandlinger. Oplysninger med henblik på identifikation af personer, grupper og enheder, oplysninger om de handlinger, der efterforskes, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted, oplysninger om forbindelse til andre relevante tilfælde af terrorhandlinger samt oplysninger om gensidig retshjælp, herunder retsanmodninger, der måtte være rettet til eller fremsat af en anden medlemsstat, samt udfaldet heraf, videregives i videst muligt omfang til Eurojust i overensstemmelse med rådsafgårelsen om oprettelsen af Eurojust og national ret.

Efter rådsafgårelsen skal medlemsstaterne, hvis det er relevant, træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på oprettelse af fælles efterforskningshold som led i efterforskning og retsforfølgningen af terrorhandlinger omfattet af rådsafgårelsen.

Medlemsstaterne skal ifølge rådsafgårelsen sikre, at alle relevante oplysninger, som videregives til Europol eller Eurojust, og som vedrører enten nævnte personer, grupper eller enheder, eller handlinger, som disse formodes at have begået eller vil begå, kan udveksles mellem Europol og Eurojust i overensstemmelse med en kommende samarbejdsaftale mellem Europol og Eurojust.

Herudover skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anmodninger om gensidig retshjælp og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgårelser, der fremsættes af en anden medlemsstat i forbindelse med terrorhandlinger omfattet af rådsafgårelsen, behandles som hastesager med høj prioritet.

Endelig skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at relevante oplysninger kan gøres tilgængelige eller stilles til rådighed for andre medlemsstaters myndigheder i overensstemmelse med national ret og relevante internationale regler, når der i disse medlemsstater gennemføres eller indledes efterforskning eller retsforfølgning omfattet af rådsafgårelsen.

Udpegningen af den eller de relevante danske myndigheder i henhold til rådsafgårelsen vil ske efter drøftelse mellem Justitsministeriet, Rigspolichefen og Rigsadvokaten. Rådsafgårelsen vurderes i øvrigt ikke at nødvendiggøre særlige gennemførelsesforanstaltninger i Danmark.

7. Schengen-samarbejdet

Rådet godkendte den 14. oktober 2002 **regnskaberne af 2001 for Sirene-nettet (fase II), serveren til onlinehjælp samt SISNET**. Endvidere godkendte Rådet den 19. december 2002 **anlægs- og driftsregnskabet for 2001 for den centrale tekniske støttefunktion C.SIS**.

Udvekslingen af supplerende oplysninger i tilknytning til registreringer i Schengen-informationssystemet sker via Sirene-kontorerne i de enkelte Schengen-lande. Til brug for Sirene-kontorenes samarbejde er der udarbejdet en håndbog, som hidtil i sin helhed har været fortrolig. Den 14. oktober 2002 besluttede Rådet imidlertid at **afklassificere dele af Sirene-håndbogen**. De afklassificerede dele af Sirene-håndbogen offentliggøres i EF-tidende. Dele af Sirene-håndbogen vil fortsat være fortrolig.

Rigspolitichefen træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af de nye regler om klassificering af Sirene-håndbogen.

Rådet vedtog den 28. november 2002 **budgettet for SISNET i 2003**. Kommunikationsnetværket SISNET, der erstatter Sirene-nettet (fase II), anvendes dels til kommunikation mellem den centrale tekniske støttefunktion (C.SIS) og de nationale dele af Schengen-informationssystemet, dels til udveksling af supplerende oplysninger mellem Schengen-landene i forhold til de oplysninger, der er indeholdt i Schengen-informationssystemet. Det samlede budget er på ca. 1.7 mio. euro (svarende til ca. 12.5 mio. kr.), hvoraf Danmarks bidrag udgør ca. 250.000 kr. Udgifterne i forbindelse med det danske bidrag afholdes af Rigspolitichefen.

På et møde på ministerniveau den 19. december 2002 i Det Blandede Udvalg med deltagelse af Norge og Island blev der opnået enighed om en note indeholdende en række **retningslinjer for kandidatlandenes fulde gennemførelse og anvendelse af Schengen-reglerne efter deres indtræden i Den Europæiske Union**.

Noten indeholder en beskrivelse af den særlige fremgangsmåde, der skal følges i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af det fulde Schengen-regelsæt i forhold til de nye medlemslande i Den Europæiske Union. Formålet med noten er at beskrive fremgangsmåden samt at oplyse om praktiske og proceduremæssige aspekter af gennemførelsen og anvendelsen af Schengen med henblik på at støtte de nye medlemslande i det forberedende arbejde.

Det fremgår af noten, at evalueringsproceduren kun iværksættes i forhold til et nyt medlemsland på anmodning fra dette medlemsland, og at den vil blive forberedt i tæt samarbejde med det pågældende nye medlemsland.

Evalueringsproceduren indebærer en kontrol af, at alle nødvendige betingelser i Schengen-reglerne er opfyldt. Det betyder, at de nye medlemslande skal dokumentere, at de er i stand til at opfylde de relevante krav i Schengen-reglerne på en ensartet, korrekt, sammenhængende og effektiv måde.

En særlig arbejdsgruppe under Rådet vil fastlægge, hvilke kriterier og krav, herunder hvilke krav vedrørende kontrollen ved de ydre grænser, der skal være opfyldt, for at personkontrollen ved de indre grænser kan ophæves. Disse kriterier og krav fastsættes konkret og under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for hver enkelt medlemsland.

Første del af evalueringen vil blive gennemført på grundlag af et spørgeskema. Spørgeskemaet vil indeholde detaljerede spørgsmål om alle aspekter af betydning for gennemførelsen og anvendelsen af de relevante Schengen-regler. Besvarelserne af spørgeskemaet vil blive nøje gennemgået i forbindelse med en evaluering af det nye medlemslands evne til i praksis at anvende de relevante Schengen-regler korrekt.

Når evalueringsgruppen vurderer, at der er modtaget tilstrækkelig skriftlig information fra det nye medlemsland, vil der blive udført kontrolbesøg, bl.a. i forhold til de ydre luft-, sø- og landegrænser, anvendelsen af de fælles konsulære instrukser vedrørende udstedelse af visum og af Schengen-informationssystemet, med henblik på at kontrollere, at det forberedende arbejde har været tilstrækkeligt.

Herefter udarbejder evalueringsgruppen en særskilt rapport for hvert nyt medlemsland. Rapporten indeholder en vurdering af, om det pågældende land opfylder betingelserne for at gennemføre og anvende de relevante Schengen-regler. Rapporten kan bl.a. indeholde anbefalinger om at gennemføre ændringer eller forbedringer. Hvis der konstateres svagheder i anvendelsen af reglerne, vil det i nogle tilfælde være nødvendigt efter et passende tidsrum at aflægge yderligere evalueringsbesøg med henblik på at vurdere om kritikpunkterne er blevet afhjulpet.

Den endelige evalueringsrapport vil blive forelagt for Rådet, og det er herefter op til Rådet at træffe afgørelse om Schengen-reglernes gennemførelse og anvendelse i forhold til det pågældende nye medlemsland på den eller de datoer, som Rådet finder passende. Rådet træffer særskilt afgørelse for hvert enkelt af de nye medlemslande. I princippet kan to eller flere nye medlemslande anmode om at blive evalueret samtidig med henblik på en samtidig gennemførelse og anvendelse af reglerne. En rådsafgørelse herom forudsætter imidlertid, at Rådet finder, at alle de nødvendige betingelser i Schengen-reglerne er gennemført i forhold til samtlige de berørte nye medlemslande.

På mødet den 19. december 2002 på ministerniveau godkendte Det Blandede Udvalg desuden en række **henstillinger vedrørende anvendelsen af reglerne om Schengen-informationssystemet.**

Henstillingerne vedrører bl.a. den nationale del af SIS, Sirene-funktionen, slutbrugerne samt håndteringen af oplysninger og sikkerhed.

Rigspolitichefen træffer de nødvendige foranstaltninger på baggrund af henstillingerne.

Herudover godkendte Rådet den 19. december 2002 en **evalueringsrapport vedrørende Benelux-landenes anvendelse af Schengen-reglerne**. Det fremgår af rapportens konklusioner, at Benelux-landene i tilstrækkelig grad og i hovedsagen også meget nøje overholder Schengen-reglerne, og at der kun konstateres mindre afvigelser herfra. Konklusionerne indeholder ligeledes en række anbefalinger med henblik på en forbedret anvendelse af Schengen-reglerne. Benelux-landene opfordres i den forbindelse til inden seks måneder at aflægge rapport om det opfølgende arbejde i anledning af evalueringsrapporten.

8. Eksterne relationer

Som led i EU's forbindelser med tredjelande blev der den 5. november 2002 afholdt et møde i Moskva på justits- og indenrigsministerniveau med deltagelse af **Rusland** og EU-trojkaen (Danmark, Grækenland, Rådssekretariatet og Kommissionen).

På mødet blev der opnået enighed om en række konklusioner vedrørende samarbejdet mellem EU og Rusland på bl.a. det politimæssige og strafferetlige område.

Konklusionerne bekræfter viljen til at videreudvikle det strategiske partnerskab mellem EU og Rusland om bl.a. bekæmpelse af international terrorisme. Endvidere fremhæves det, at der ved gennemførelsen af handlingsplanen fra 2000 for samarbejdet mellem EU og Rusland om bekæmpelse af organiseret kriminalitet vil blive lagt særlig vægt på forebyggelse og bekæmpelse af handel med stjålne køretøjer, hvidvaskning af penge, menneskehandel og narkotikakriminalitet samt børnepornografi og seksuel udnyttelse af børn. Oplysninger om kontaktpunkter i henholdsvis Rusland og EU-landene blev udvekslet på mødet.

I konklusionerne understreges vigtigheden af grundlæggende retsstatsprincipper, og der peges på muligheden for at gennemføre fælles møder om gennemførelsen og anvendelse af en række europæiske konventioner, herunder om gensidig retshjælp i straffesager, databeskyttelse og hvidvaskning af penge. Både EU og Rusland vil støtte udarbejdelsen af en FN-konvention om korruption, og EU opfordrer Rusland til at ratificere Europarådets civile retlige konvention om korruption.

Ifølge konklusionerne vil EU og Rusland overveje behovet og muligheden for at indgå særlige aftaler med henblik på at styrke den gensidige bistand i straffesager.

Konklusionerne fastslår, at EU-landenes politi-forbindelsesofficerer i Rusland og repræsentanter for de russiske myndigheder bør mødes mindst en gang om året med henblik på at drøfte det retshåndhævende samarbejde, og at udvekslingen af oplysninger som led i det retshåndhævende samarbejde bør styrkes. Gennemførelsen af fælles operationer mellem Rusland og EU-landene med henblik på bekæmpelse af handel med stjalne køretøjer og gennemførelsen af et fælles projekt med amerikansk deltagelse som led i bestræbelserne på at bekæmpe kvindehandel hilses i den forbindelse velkommen.

I konklusionerne lægges der op til et tættere samarbejde om bekæmpelse af ulovlig narkotika-handel samt smugling af højtbeskattede varer, IT-kriminalitet og piratkopiering.

Endelig fastslår konklusionerne, at forhandlingerne om en strategisk samarbejdsaftale mellem Rusland og Europol bør afsluttes med henblik på hurtigst muligt at undertegne aftalen, og at indgåelsen af en yderligere aftale om udveksling af personoplysninger bør overvejes nærmere.

Et tilsvarende møde på justits- og indenrigsministerniveau mellem **Ukraine** og EU-trojkaen blev afholdt i Bruxelles den 11. november 2002.

På mødet blev der opnået enighed om en række konklusioner vedrørende samarbejdet mellem EU og Ukraine på bl.a. det politimæssige og strafferetlige område.

Det fremgår af konklusionerne, at der ved den fortsatte gennemførelse af handlingsplanen fra 2001 for samarbejdet mellem EU og Ukraine om bekæmpelse af organiseret kriminalitet bør lægges særlig vægt på forebyggelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge, menneskehandel, narkotikakriminalitet, korruption samt børnepornografi og seksuel udnyttelse af børn. Endvidere vil mulighederne for at udpege særlige kontaktpunkter i henholdsvis Ukraine og EU-landene skulle overvejes nærmere.

På mødet tilsluttede Ukraine sig den fælles erklæring fra ministermødet mellem EU og kandidatlandene den 28. september 2001 om bekæmpelse af menneskehandel samt den fælles erklæring fra ministermødet mellem EU og kandidatlandene den 14. oktober 2002 om overfald på eksportchauffører.

I konklusionerne understreges vigtigheden af grundlæggende retsstatsprincipper, og Ukraine opfordres til snarest at ratificere Europarådets konventioner om korruption.

Ifølge konklusionerne er der enighed om at styrke samarbejdet med henblik på bekæmpelse af international terrorisme, herunder som led i gennemførelsen af relevante FN-instrumenter.

Konklusionerne gentager EU's bekymring over, at det ukrainske parlament endnu ikke har vedtaget ny lovgivning om hvidvaskning af penge, ligesom EU fremhæver vigtigheden af, at der etableres en særlig finansiel efterretningsenhed i Ukraine.

Bilag

Rådets vedtagelser i 2. halvår af 2002:

1. Godkendelse af formand og næstformand for Eurojust (12.7.2002)
2. Cepols budget for 2003 (15.7.2002)
3. Europols budget for 2003 (15.7.2002) EFT C 179 27.07.2002, s.1
4. Rameafgørelse om menneskehandel (19.7.2002) EFT L 203 01.08.2002, s.1
5. Finansieringsprogram (AGIS) for politimæssigt og strafferetligt samarbejde (22.7.2002) EFT L 203 01.08.2002, s.5
6. Bemyndigelse af Kommissionen med henblik på forhandlingerne om en FN-bestikkelseskonvention (24.9.2002)
7. Fælles holdning med henblik på forhandlingerne om en FN-bestikkelseskonvention (30.9.2002)
8. Evalueringsrapport vedrørende Bulgarien (14.10.2002)
9. Erklæring om beskyttelse af eksportchauffører (14.10.2002)
10. Konklusioner vedrørende elektronisk udveksling af oplysninger (14.10.2002)
11. Årsregnskab 2001 for Sirene (fase II) og SISNET (14.10.2002)
12. Afgørelse om afklassificering af Sirene-håndbogen (14.10.2002) EFT L 8 14.01.2003, s.34
13. Forklarende rapport vedrørende tillægsprotokol til EU-retshjælpskonventionen (14.10.2002) EFT C 257 24.10.2002, s.1
14. Bemyndigelse af Europols direktør til at indlede forhandlinger om samarbejdsaftale med Litauen (14.10.2002)
15. Bemyndigelse af Europols direktør til at indlede forhandlinger om samarbejdsaftale med Bulgarien (14.10.2002)
16. Bemyndigelse af Europols direktør til at indlede forhandlinger om samarbejdsaftale med Slovakiet (14.10.2002)
17. Bemyndigelse af Europols direktør til at indlede forhandlinger om samarbejdsaftale med Canada (14.10.2002)
18. Henstilling vedrørende udveksling af oplysninger om terrorister (14.10.2002)
19. Rameafgørelse om menneskesmugling (28.11.2002) EFT L 328 05.12.2002, s.1
20. Afgørelse vedrørende oprettelse af europæisk netværk til beskyttelse af fremtrædende personer (28.11.2002) EFT L 333 10.12.2002, s.1
21. Rapport om terror-organisationer (28.11.2002) **FORTROLIG**
22. Rapport vedrørende terrorisme-truslen (28.11.2002) **FORTROLIG**
23. Budget for SISNET i 2003 (28.11.2002)
24. Rapport vedrørende evalueringen af medlemslandenes indsats på narkotikaområdet (28.11.2002)
25. Rapport om den organiserede kriminalitet i 2002 (28.11.2002)

26. Handlingsplan vedrørende syntetisk narkotika (28.11.2002)
27. Midtvejsevaluering af EU's narkotikastrategi og –handlingsplan (28.11.2002)
28. Afgørelse om evaluering af medlemslandenes indsats på terrorisme-området (28.11.2002)
EFT L 349 24.12.2002, s.1
29. Håndbog vedrørende oprettelse af offentlig orden og sikkerhed i forbindelse med større internationale arrangementer (28.11.2002)
30. Henstilling vedrørende udarbejdelse af terroristprofiler (28.11.2002)
31. Konklusioner vedrørende Europols terrorisme task force (28.11.2002)
32. Protokol om ændring af Europol-konventionen (fælles efterforskningshold og efterforskningsanmodninger (28.11.2002 + undertegnet) EFT C 312 16.12.2002, s.1
33. Bemyndigelse af Europols direktør til at indlede forhandlinger om samarbejdsaftale med Letland (28.11.2002)
34. Bemyndigelse af Europols direktør til at indlede forhandlinger om samarbejdsaftale med Cypern (28.11.2002)
35. Konklusioner vedrørende antallet af vice-direktører ved Europol (28.11.2002)
36. Evalueringsrapport vedrørende Litauen (28.11.2002)
37. Retningslinjer for forhandlingerne med USA om samarbejdsaftale på det strafferetlige område (29.11.2002)
38. Ændring af Europols personalevedtægt (19.12.2002)
39. Konklusioner vedrørende kandidatlandenes indtræden i Schengen-samarbejdet (19.12.2002)
40. Henstillinger vedrørende anvendelse af Schengen-informationssystemet (19.12.2002)
41. Konklusioner vedrørende informationsteknologi og organiseret kriminalitet (19.12.2002)
42. Strategiske anbefalinger vedrørende terrorisme (19.12.2002) **FORTROLIG**
43. Evalueringsrapport vedrørende medlemslandenes indsats på narkotikaområdet (19.12.2002)
44. Bemyndigelse af formandskabet til at indlede forhandlinger med Norge og Island om en strafferetlig samarbejdsaftale (19.12.2002)
45. Afgørelse om det politimæssige og strafferetlige samarbejde med henblik på bekæmpelse af terrorisme (19.12.2002)
46. Offentlig rapport om terrorisme-situationen (19.12.2002)
47. Evalueringsrapport vedrørende Benelux-landenes anvendelse af Schengen-reglerne (19.12.2002)
48. Årsregnskab for C.SIS i 2001 (19.12.2002)
49. Samarbejdsaftale mellem Europol og USA (19.12.2002)